

מסכת שבועות

פרק ו משנה א

שבועת הדינן, הטענה שתי כסף, וההודאה בלשון פרוטה.
ואם אין ההודאה ממין הטענה, פטור. פיצד, שתי כסף לי
בידה, אין לה בדי אלא פרוטה, פטור. שתי כסף ופרוטה לי
בידה, אין לה בדי אלא פרוטה, חייב. מנה לי בידה, אין לה
בידי, פטור. מנה לי בידה, אין לה בדי אלא חמשים דינר,
חייב. מנה לאבא בידה, אין לה בדי אלא חמשים דינר, פטור,
מפני שהוא כמשיב אבדה: